

ת"פ 4566/11/12 - מדינת ישראל נגד א פ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

15 ינואר 2015

ת"פ 4566-11-12 מדינת ישראל נ' פ

ת"פ 4574-11-12

בפני כב' השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א פ

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכל פלח, מתמחה אופיר חגואל

ב"כ הנאשמת עו"ד מץ

הנאשמת בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 13.01.14 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן בהסכמה. לא הייתה הסכמה עונשית. הוסכם כי הנאשמת תישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

הנאשמת הורשעה בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; כמו כן בעבירת תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי כתב האישום הנאשמת והמתלונן היו בני זוג שנה וחצי עובר למועד כתב האישום ונפרדו בסמוך לו. ביום 03.11.12 נכנסה הנאשמת למקום בו שהה המתלונן דרך החלון. איימה הנאשמת על המתלונן בכך שאמרה לו שהיא לא תעזוב אותו וגם אם תעצר ותצא מזה היא תפגע בו ואם לא היא אז אנשים אחרים.

ביום 11.05.12 תקפה הנאשמת את המתלונן, בכך שדחפה אותו בחזהו והכתה אותו באגרופים.

יצוין כי שירות המבחן ניסה לזמן את הנאשמת לעריכת תסקיר ללא הצלחה. ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת, התקבל תסקיר לפיו, מעמדה של הנאשמת אינו מוסדר בארץ למרות שהגיעה ארצה ב- 1997. לנאשמת 4 ילדים. ששלוש בנותיה, הוצאו מחזקתה בצו בית המשפט נוכח ההערכה כי הן נמצאות בסיכון גבוה. בנה בן ה- 9 חודשים הוצא מחזקתה בגיל 3 חודשים לקלט חירום עקבס התרשמות של בעיית צריכת אלכוהול לא מבוקר.

הנאשמת תיארה את מעשיה על רקע חשש כי תישאר ללא קורת גג עם ילדיה. שירות המבחן התרשם כי על רקע של חוסר יציבות בתפקודה, התנהלותה ובתעסוקה. שימוש לרעה באלכוהול, בעיית מעמדה. פיתחה הנאשמת תלות במתלון. הנאשמת דיווחה על אלימות שנקט המתלון כלפיה.

בשיחה עם המתלון, המתלון שלל קשר מאיים או מטריד של הנאשמת כלפיו. תיאר את הנאשמת כאישה לא אלימה. הסביר כי הקשר בניהם הסתיים.

לטענת הנאשמת היא צורכת אלכוהול בשעת משבר ומצוקה. תיארה כי יכולה להפסיק בכל עת. שהינה גישה מטשטשת בעיני שירות המבחן. ניסיונות שנעשו בעבר להפנותה לגמילה הסתיימו בחוסר מוטיבציה מצידה לטיפול. נוכח עמדותיה של הנאשמת שירות המבחן מצאה כי הנאשמת אינה פנויה כיום לתהליך טיפולי, נעדרת כוחות ומוטיבציה לטיפול. מכל האמור שירות המבחן לא מצא יעילות בהמשך הקשר עמו. שירות המבחן המליץ על ענישה הצופה פני עתיד.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת האשמה של הנאשמת. בין סוג ומידת העונש המוטלת עליה, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשה של הנאשמת תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשמת; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילה של הנאשמת; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתה המצביעה על נטילת אחריות; היותה נעדרת עבר פלילי, ההסכמה העונשית אליה הגיעו הצדדים.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשמת:

א. אני דן את הנאשמת למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנה. התנאי הוא שלא תעבור עבירת אלימות.

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא תעבור עבירה דומה לאחת מהעבירות בהן הורשעה והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא תחתום הנאשמת על התחייבות זו

עד היום, תיאסר למשך שבוע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידי הנאשמת או למי מטעמה על פי בקשתה.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ה, 15/01/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד , שופט